

Regjeringen stillede Vædringsforslag, vilde man ad en Omvei komme til at godkjende den Betragtning, som ligger til Grund for det af den høitærede Minister ved 2den Behandling udtalte og nu gennemførte System, nemlig, at det ikke strengt taget er fornødent at faae Bevilling til saadanne Udgifter, som allerede ere afholdte, men at det er tilfræffeligt at erhverve dem til saadanne Udgifter, som ikke ere afholdte. Udvalgets Flertal har ikke kunnet give en saadan indirekte Stadfæstelse af denne Grundsetning. Paa den anden Side vil det jo erindres, at Udvalgets Flertal efterat have opstillet og gennemført en Udskilning af alle de Poster, som maatte henføres til de før nævnte Kategorier, stillede i Udfigt, at, dersom det kunde ventes, at en Tillægsbevillingslov for indeværende Aar kunde have Udfigt til at udkomme, var man villig til at gjenindsætte i Lovforslaget saadanne Bevillinger, der angik personlige Understøttelser eller mere havde Karakter af ordinære Bevillinger. I Overensstemmelse hermed har Udvalgets Flertal kunnet slutte sig til alle de Vædringsforslag fra de forskjellige høitærede Ministre, som angaa personlige Understøttelser, dels Understøttelser til Private, dels Understøttelser til forskjellige Institutioner af mere eller mindre privat Natur, og Udvalgets Flertal har heri kunnet gaa saa vidt, at det tiltræder alle saadanne Bevillinger, som have en personlig Karakter, ogsaa naar det er Bevillinger til Forbedring af Embedsmænds Lønninger, forsaavidt man overhovedet kan gaa ind derpaa. Jeg omtaler ikke her Dyrtidstillæget, som jo har en anden Karakter — det skal jeg senere omtale —; men alle den Slags Bevillinger, som findes spredte omkring i Vædringsforslagslisten, der angaa Tillæg eller Deltage til Embedsmænd og i det Hele taget blot have en personlig Karakter, har Udvalget kunnet tiltræde. Det blev paa denne Maade kun et indskrænket Antal Forslag, som Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde, og det er da navnlig saadanne Forslag, der — om jeg saa maa udtrykke mig — angaa Embedsverk i Almindelighed. Var man gaaet saa vidt, at man ogsaa havde tiltraadt disse Forslag, saa vilde man, som sagt, være kommen til at give de af den høitærede Conseilspræsident ved 2den Behandling udtalte Grundsetninger sin indirekte Anerkjendelse, og det har Udvalgets Flertal ikke troet at kunne gjøre. Fremdeles har Udvalgets Flertal eller Udvalget i det Hele kunnet slutte sig til omtrent alle de nye Vædringsforslag, som ere stillede til Lovforslaget af de forskjellige Ministre. — Efter ved disse saa Bemærkninger at have angivet den Stilling, som Udvalgets Flertal indtager til dette Lovforslag, skal jeg angaaende Forslaget om Dyrtidstillæget udtale, at det kun er tiltraadt af et Mindretal i Udvalget, medens Flertallet herhen har tiltraadt det af Ministeren stillede Vædringsforslag eller har opstillet noget selvstændigt nyt Forslag, men jeg kan gjentage,

hvad Udvalget allerede udtalte i sin Betænkning ved 2den Behandling, at, dersom der paa et senere Standpunkt af Sagen fremkommer Forslag om et Dyrtidstillæg for 1881—82 indtil en Maximalgrense af 2,500 Kr. og forøvrigt i Overensstemmelse med det af Folkethinget gjentagne Gange vedtagne Forslag, saa vil Udvalgets Flertal kunne anbefale et saadant Forslag og være villigt til at tiltræde det. Naar vi nu ikke have stillet et saadant Forslag, saa er Aarsagen dertil den samme, som jeg allerede udtalte ved 2den Behandling, og den samme, som ledede Finantsudvalget ved Behandlingen af Tillægsbevillingslovsforslaget ifjor, nemlig den, at vi ønskede at holde Striden om Dyrtidstillæget borte fra Tillægsbevillingsloven, idet vi antage, at, dersom der opnaas Enighed om dette Punkt paa Finantsloven, saa vil en Afgjørelse for den forløbne Tid og særlig en Afgjørelse for Finantsaaret 1881—82 lettere lade sig iværksætte, medens det er ufornødent at besvære Tillægsbevillingsloven med dette Strids spørgsmål, der kunde bringe den til at strande, hvilket jo dog neppe kan anses for at være i det Heles Interesse. — Hvad angaar de enkelte Vædringsforslag, som vedrøre det nu foreliggende Affnit, da har jeg kun ganske faa Bemærkninger at gjøre. De af Finantsministeren stillede og af hele Udvalget tiltraadte Vædringsforslag behøver jeg ikke at omtale, hvilket altsaa gælder om Forslagene under Nr. 2, 3 a. og 3 b. Derimod skal jeg tillade mig en kort Bemærkning om de to Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 6 og 7. Vædringsforslaget under Nr. 6 gaar ud paa, at der skal indføres en Paragraf, hvorved der tilstaaes en forhenværende Statsrevisor, det erede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (B. Christensen) den ham tilkommende Lønrente for Tiden fra 1ste Oktober 1880. Paa Finantslovsforslaget for næste Aar findes, som bekendt, opført et samlet Beløb af 6,000 Kr. for Løbsrummet fra 1ste Oktober 1880 til Udgangen af næste Finantsaar. I Overensstemmelse med den Grundsetning, som Udvalget i det Hele har søgt at gennemføre, nemlig at udfondre de Bevillinger, som angaa indeværende Finantsaar og den forud liggende Tid, fra dem, der angaa næste Finantsaar, har man foreslaaet at dele denne Bevilling saaledes, at de 3,600 Kr. for de forløbne 1/2 Aar opføres paa Tillægsbevillingslovsforslaget, medens de øvrige 2,400 Kr. opføres paa Finantslovsforslaget. — Under Nr. 7 er der stillet et Forslag, som gaar ud paa, at den Udenrigsministeriet vedrørende Paragraf, nemlig § 5, skal udgaa. Saaledes som Lovforslaget blev vedtaget ved 2den Behandling, staa der nu under denne Paragraf en Bevilling af 2,000 Kr. til Udstryking, Reiser og overordentlige Missioner. Der var allerede ved 2den Behandling stillet Forslag om, at denne Post skulde udgaa, men dette Forslag blev taget tilbage paa Grund af, at Udenrigsministeren var fraværende. Nu, da Sagen